

Katarzyna Paletko

Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Obrony Narodowej
za pośrednictwem Biura Ministra
Obrony Narodowej
al. Niepodległości 218
00-911 Warszawa

PETYCJA

o rozważenie pośmiertnego uhonorowania gen. bryg. Tadeusza Apolinarego Klimeckiego odpowiednim orderem lub odznaczeniem państwowym

Szanowny Panie Ministrze,

Niniejsze pismo składam jako petycję w rozumieniu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w interesie publicznym.

Zwracam się z prośbą o przeprowadzenie przez Ministerstwo Obrony Narodowej pełnej analizy możliwości pośmiertnego uhonorowania gen. bryg. Tadeusza Apolinarego Klimeckiego, Szefa Sztabu Naczelnego Wodza w latach 1940–1943, odpowiednim do rangi jego służby orderem lub odznaczeniem państwowym oraz o podjęcie działań przewidzianych dla właściwego trybu nadania takiego wyróżnienia.

Podstawa prawna i tryb postępowania

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach order i odznaczenia nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 7 tej ustawy wprost dopuszcza ich nadawanie pośmiertne, a art. 32 stanowi, że z wnioskiem o odznaczenie zasłużonych osób zmarłych można występować wyjątkowo w uznaniu szczególnych i godnych upamiętnienia zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej. Wnioski o odznaczenia za zasługi w dziedzinach objętych zakresem działania danego ministra mogą być przedstawiane Prezydentowi na zasadach określonych w art. 2 ust. 3, art. 29 i art. 30 ustawy. Jednocześnie art. 6 ust. 1 ogranicza możliwość nadawania orderów i odznaczeń wojennych do czasu wojny lub pięciu lat od jej zakończenia; dlatego niniejsza petycja nie zmierza do ponownego nadania wojennego Orderu Virtuti Militari ani innego wyróżnienia objętego tym terminem. Proszę natomiast o ocenę, czy całokształt służby gen. Tadeusza Klimeckiego uzasadnia współcześnie

pośmiertne uhonorowanie państwowe w prawnie dopuszczalnej formie. Jeżeli właściwym trybem dla konkretnego orderu okaże się inicjatywa Prezesa Rady Ministrów lub właściwej Kapituły Orderu, proszę o przekazanie niniejszej inicjatywy właściwemu organowi zgodnie z zasadami rozpatrywania petycji.

Uzasadnienie

Tadeusz Apolinary Klimecki (1895–1943), urodzony w Tarnowie, od listopada 1918 r. służył w Wojsku Polskim. W latach 1918–1926 pełnił w 16. Pułku Piechoty w Tarnowie stanowiska dowódcy kompanii i batalionu, uczestnicząc w wojnie polsko-bolszewickiej. Po ukończeniu Wyższej Szkoły Wojennej pełnił funkcję szefa sztabu 12. Dywizji Piechoty. W latach 1930–1934 był wykładowcą, a następnie kierownikiem Katedry Taktyki Wyższej Szkoły Wojennej; w latach 1934–1936 zastępcą dowódcy 18. Pułku Piechoty, a w latach 1936–1938 dowódcą 5. Pułku Strzelców Podhalańskich. Od 1938 r. do wybuchu wojny ponownie służył w Wyższej Szkole Wojennej jako kierownik kursu.

We wrześniu 1939 r. był szefem Wydziału Operacyjnego Oddziału III Sztabu Naczelnego Wodza. Po przedostaniu się do Francji, od grudnia 1939 r. do czerwca 1940 r., kierował Oddziałem III Sztabu Naczelnego Wodza. Po ewakuacji do Wielkiej Brytanii od lipca 1940 r. do 4 lipca 1943 r. pełnił funkcję Szefa Sztabu Naczelnego Wodza. Stopień generała brygady otrzymał ze starszeństwem z 6 lutego 1941 r. Był odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego *Virtuti Militari* (V klasy), Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (II klasy) oraz Krzyżem Walecznych.

Zginął 4 lipca 1943 r. w katastrofie lotniczej w Gibraltarze wraz z Naczelnym Wodzem gen. Władysławem Sikorskim. Po ekshumacji szczątków z Wielkiej Brytanii gen. Tadeusz Klimecki został 9 grudnia 2010 r. uroczystie pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie, w Kwaterze Żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie.

Gen. Tadeusz Klimecki nie był jedynie jednym z oficerów w otoczeniu Naczelnego Wodza. Od lipca 1940 r. do śmierci kierował Sztabem Naczelnego Wodza, należąc do najwyższego szczebla wojskowego kierownictwa Rzeczypospolitej na uchodźstwie. Skala współczesnego upamiętnienia tej postaci pozostaje, w mojej ocenie, niewspółmierna do rangi pełnionej funkcji, długości służby oraz odpowiedzialności ponoszonej w jednym z najtrudniejszych okresów historii Polski. Właśnie dlatego zasadne jest ponowne przeanalizowanie, czy Państwo Polskie może dziś nadać jego służbie dodatkowy, ogólnopaństwowy wymiar honorowy.

Sprawa ewentualnego pośmiertnego uhonorowania Generała była już przeze mnie weryfikowana w Instytucie Pamięci Narodowej. W piśmie Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie z 24 lipca 2025 r., sygn. IP 3.2025, wskazano, że Komisja nie posiada kompetencji w zakresie inicjatywy dotyczącej nadawania odznaczeń państwowych. Następnie Dyrektor Generalny IPN w piśmie z 4 sierpnia 2025 r., znak BP II 053-131(6)/25, poinformował, że na dzień udzielenia odpowiedzi w centrali IPN brak było danych o postępowaniach o pośmiertne nadanie odznaczeń państwowych gen. bryg. Tadeuszowi Klimeckiemu oraz płk. dypl. Andrzejowi Mareckiemu. Z kolei Biuro

Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w piśmie z 25 września 2026 r., sygn. BUWIII-0500-33(2)/26, wskazało Ministerstwo Obrony Narodowej jako właściwy kierunek dalszego procedowania postulatu dotyczącego pośmiertnego uhonorowania. Powyższe dokumenty załączam do niniejszej petycji.

Zwracam się z tą inicjatywą również z powodów osobistych. Wychowałam się w rodzinie, w której służba państwu, odpowiedzialność i etos munduru nie były pojęciami abstrakcyjnymi, lecz realną częścią życia. Mój Ojciec, _____, był oficerem Wojska Polskiego i nauczył mnie, że stopień wojskowy, stanowisko i mundur nie są przywilejem, ale przede wszystkim zobowiązaniem wobec państwa, podwładnych i Ojczyzny. Moja siostra,

_____ jest żołnierzem Wojska Polskiego, a moja mama, _____ jest kapitanem Służby Więziennej w stanie spoczynku. Z domu rodzinnego wyniosłam przekonanie, że honor, odpowiedzialność, dyscyplina oraz gotowość do ponoszenia osobistych kosztów w służbie państwu mają trwałą wartość. W obecnych, wymagających czasach szczególnie potrzebujemy autentycznych wzorców służby, odwagi i ofiarnego oddania Ojczyźnie. Dlatego zależy mi, aby postaci takie jak gen. Tadeusz Klimecki były przypominane kolejnym pokoleniom żołnierzy nie tylko jako bohaterowie historii, lecz także jako żywy wzór etosu służby.

Proszę również o informację, czy po 1943 r. gen. Tadeusz Klimecki został pośmiertnie uhonorowany przez Rzeczpospolitą Polską orderem lub odznaczeniem w trybie obowiązujących po wojnie przepisów oraz czy w zasobach MON znajduje się kompletna dokumentacja jego wcześniejszych odznaczeń. Równolegle składam odrębne petycje dotyczące pośmiertnego mianowania Generała na stopień generała dywizji oraz upowszechnienia jego kandydatury jako patrona jednostki lub instytucji Wojska Polskiego.

Proszę o pisemne powiadomienie o sposobie załatwienia petycji na adres korespondencyjny wskazany powyżej lub na adres

Zgodnie z ustawą o petycjach informacje o petycji podlegają publikacji na stronie internetowej urzędu. Wyrażam zgodę na zamieszczenie mojego imienia i nazwiska w związku z rozpatrywaniem petycji.

Z wyrazami szacunku

Katarzyna Paletko

Załączniki:

1. Pismo Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie z 24 lipca 2025 r., sygn. IP 3.2025.
2. Pismo Dyrektora Generalnego Instytutu Pamięci Narodowej z 4 sierpnia 2025 r., znak BP II 053-131(6)/25.
3. Pismo Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej z 25 września 2026 r., sygn. BUWIII-0500-33(2)/26.
4. Materiały Urzędu Miasta Tarnowa dotyczące nadania ulicy imienia gen. Tadeusza Klimeckiego, w tym uchwała nr XIII/112/95 z 23 lutego 1995 r. oraz materiały Komisji ds. Nazewnictwa ulic i placów publicznych.
5. Historyczny biogram gen. Tadeusza Klimeckiego zawarty w materiałach dotyczących jego upamiętnienia w Tarnowie.